

РЕШЕНИЕ

№ 4543

гр. София, 10.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 23.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **5477** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу Решение № ПО-96 / 04. 06. 2020 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление изх. № С200022-023-0001673/ 27. 05. 2020 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

В жалбата се излагат съображения, че наложените обезпечителни мерки са незаконосъобразни, тъй като не е налице мотивирано искане за налагането на запора. Излага съображения, че не са налице установени публични задължения, които да подлежат на обезпечаване. Твърди, че се ограничава сериозно дейността на дружеството. По същество претендира постановяване на съдебно решение, с което наложените обезпечителни мерки, бъдат отменени. Претендира разносните по делото. Излага подробни съображения в допълнение към жалбата.

Ответникът- директора на ТД на НАП-С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки в указания от съда срок.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221419007940-020-001 / 06. 12. 2019 г., е възложено извършването на ревизия на [фирма], [населено място].

С искане изх. № Р-22221419007940-039-001 / 20. 05. 2020 г., от страна на органа по приходите, е поискано налагането на предварителни обезпечителни мерки на дружеството, тъй като очаквания размер на задълженията е изключително голям.

С Постановление изх. № С200022-023-0001673 от 27. 05. 2020 г. публичният изпълнител при ТД на НАП С., е наложил обезпечителни мерки чрез запор върху налични и постъпващи суми в размер на 216 279,80 лв. по банкови сметки, както и на вложени вещи в трезори, включително съдържание на касетите и суми предоставени на доверително управление, находящи се в [фирма], [фирма] и [фирма], както и запор върху три броя МПС.

Срещу постановлението, е подадена жалба от страна на [фирма], която е оставена без уважение от директора на ТД на НАП С. с Решение № ПО-96 / 04. 06. 2020 г. Решението е връчено на 09. 06. 2020 г. на електронен адрес.

С жалба вх. № 16207/09. 06. 2020 г. по описа на АССГ, е оспорен акта и пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорения административен акт е издаден от компетентния орган по чл. 197, ал. 1 от ДОПК.

В същото време, публичният изпълнител правилно е констатирал, че е постъпило мотивирано искане от орган по приходите, в което се излагат съображения, че събирането на предполагаемите публични задължения ще бъде затруднено или значително ще се затрудни, предвид особено големия размер на предполагаемите публични задължения, поради което е налице хипотезата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

При налагането на предварителни обезпечителни мерки не е необходимо да има определени с влязъл в сила акт задължения. Необходимо и достатъчно условие е в хода на ревизията да се прецени че събирането на така установените задължения ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В случая са изложени мотиви, защо ще се затрудни събирането на вземането, които съдът споделя изцяло. Видно е, че се касае за предполагаемо задължение в размер над 216 хил. лв., като дружеството няма недвижими имоти, които биха могли да послужат като обезпечение, както и не притежава ценни книги.

Съдът счита за неоснователни изложените доводи за неправилно определени задължения, тъй като това не е предмет на обезпечителното производство, а същите ще се установят в хода на ревизията, каквато е възложена и впоследствие е удължен срока на ревизията. Както беше посочено по-горе, за налагането на обезпечение не е необходимо да има установени задължения, с влязъл в сила акт. Факта, дали дружеството има рискови доставчици ще се преценява в хода на ревизията и впоследствие евентуално от съда и не следва да се обсъжда в настоящото производство. В случая безспорно е налице искане за налагане на обезпечение, като съдът намира същото за мотивирано с оглед изложените доводи за липсата на достатъчно имущество, което да послужи за обезпечение на предполагаемите публични задължения.

Действително, с налагането на запор на сметките, вероятно се затруднява дейността на дружеството, но същото е имало и има възможност да иска замяна на наложените обезпечителни мерки с други, които не биха били толкова

обременителни.

В тази връзка съдът намира за неоснователни доводите, че дружеството си партнира с НАП във връзка с приложен софтуер, тъй като това не означава, че няма да има затруднения при събирането на установените публични задължения. По същата причина са неоснователни и доводите, че дружеството се грижи за имуществото си, доказателство за което е застраховането му, тъй като това не значи, че ще заплатят установените публични задължения, още повече че се сочи наличие на стари такива.

Неоснователни са и доводите, че дружеството притежава софтуер на стойност над 909 000 лева, който можел да послужи като обезпечение. Действително представено е постановление за налагане на обезпечителни мерки върху такъв софтуер, но това е от 2016 г. и няма данни дали все още същия съществува и е собственост на дружеството. Видно е, че в представените от дружеството справки за имуществото, не е вписан такъв софтуер. Освен това, този софтуер е служил като обезпечение за други задължения на дружеството, възникнали през 2015 г. и които към този момент са били на стойност над 122 000 лв., като няма данни каква част от тях е погасена и може ли все още този софтуер да послужи за обезпечение на настоящите задължения.

Съдът намира за неоснователни доводите в жалбата, че ревизията продължава вече 10 месеца без издаден РА, както и че неправилно се сочело, че същата е започнала месец март 2020 г. Действително, видно от представената ЗВР, същата е издадена на 06. 12. 2020 г. (което не означава че ревизията е 10 месеца), както и правилно се сочи в искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Това, че погрешно в постановлението за тяхното налагане се сочи ЗВР от 11. 03. 2020 г. (на тази дата има издадена заповед за изменение на ревизията) не се отразява на законсъобразността на постановлението, тъй като е безспорно, че има възложена ревизия. В същото време самото ревизионно производство, неговата продължителност и възможността за удължаване на срока на ревизията са предмет на друга регламентация, която не е предмет на разглеждане в настоящото производство.

Неоснователни са и доводите, че стойността на запорираните леки автомобили е друга, както и че дружеството има значителни вземания, които могат да послужат за обезпечение. Както беше посочено, дружеството по всяко време може да иска замяна на едни обезпечение с друго, като това не се отразява на законността на вече наложените обезпечителни мерки и освен това точно при искането за замяна ще се прецени, дали предложените нови обезпечения са достатъчни по размер да обезпечат предполагаемите публични задължения.

В същото време, от страна на жалбоподателя в настоящото производство не бяха доказани предпоставките по чл. 197, ал. 3 от ДОПК, при които съдът отменя наложеното обезпечение. В рамките на делото не се представи от страна на жалбоподателя обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, които да обезпечат събирането на предложените за установяване публични задължения. От страна на жалбоподателя не беше доказано, че наложените предварителни обезпечителни мерки ще спрат извършваната от него дейност, въпреки твърденията изложени в жалбата в тази насока.

Следва да се отбележи, че нормата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, предвижда отмяна на наложеното обезпечение само при неизпълнение на разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, но не и при нарушение на ал. 3 на чл. 121 от ДОПК.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

С.-ГРАД приема, че обжалвания акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение (каквото искане е своевременно направено), определено съобразно чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. По делото е проведено само едно съдебно заседание, като съобразно факта че се касае за спор без материален интерес и същия касае само обезпечителни мерки, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, а именно – 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу Решение № ПО-96 / 04. 06. 2020 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление изх. № С200022-023-0001673 от 27. 05. 2020 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на ТД на НАП С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лв.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: